

Nieuwsbrief voor vrijwilligers van Stichting Taalcoaching Capelle

Stadsplein 39, 2903 HH Capelle aan den IJssel,
Tel. 010 311 54 11, redactie@taalcoachingcapelle.nl

NUMMER 21
SEPTEMBER 2021

WWW.TAALCOACHINGCAPELLE.NL

Taalcoaching Capelle

Beste allemaal,

Volgende week is het weer de *Week van het Nederlands*. Die vinden wij natuurlijk belangrijk. Wij maken er dan ook graag werk van. Op donderdag 7 oktober wordt 's morgens door wethouder Harriët Westerdijk het eerste decentrale *Digi-Taalpunt* in Capelle geopend. 's Middags bij Brownies & Downies reikt wethouder Westerdijk de wisseltrofee uit aan de Taalcoach van het jaar 2021. ([Heb jij al gestemd? Het kan nog tot en met 6 oktober!](#))

In deze nieuwsbrief besteden we uitgebreid aandacht aan het vertrek van Conny Reijngoudt, directeur van de Bibliotheek aan den IJssel en - dus ook - onze huisbaas! Op de volgende pagina's een uitgebreid, openhartig en inspirerend interview met deze sympathieke, kleurrijke vrouw, die eind september van haar welverdiende pensioen gaat genieten.

Corona: we mogen weer meer!

De 1½ meter-regel geldt sinds deze week niet meer. De kuschermen zijn weg. Je kunt weer elke beschikbare plek in de bieb kiezen voor je 1-op-1 lessen. **Wil je op de catwalk zitten, dan moet je wel reserveren** bij de [administratie](#); voor andere plekken in de bibliotheek niet.

We vragen je wel nadrukkelijk om de **wensen van bezoekers** die wel afstand willen houden of een mondkapje willen dragen te respecteren. We verwachten ook dat iedereen zich houdt aan de geldende RIVM-regels, waarvoor dank!

Voor jou en je kind

We schreven er al eerder over, deze cursus voor ouders van peuters, kleuters en kinderen op de basisschool, die er leren de taalvaardigheid van hun kind te stimuleren, bijvoorbeeld door te oefenen met taalspelletjes of het stellen van vragen.

"Voor jou en je kind" is, na lang door corona te zijn uitgesteld, eindelijk van start gegaan op de Groen van Prinstererschool in Schenkel. Drie (door Inge Olivier getrainde) vrijwilligers van Taalcoaching Capelle zijn daarbij betrokken. Hopelijk volgt snel een tweede school.

de Bibliotheek aan den IJssel

Let op: de bibliotheek sluit op **donderdag 30 september** al om **15.00 uur**, in verband met het afscheid van haar directeur, Conny Reijngoudt. Lees het prachtige interview met haar op de volgende pagina's!

Kun jij er nog een taalvrager bij hebben?

'Wegens overweldigend succes' klinkt wat overdreven. Beter is: het aantal aangemelde taalvragers is momenteel een stuk groter dan de beschikbare taalcoaches. We doen ons uiterste best meer taalcoaches te werven, maar willen jullie vragen—je weet maar nooit—of jullie het **zó leuk** vinden om dit dankbare werk te doen, dat je er misschien, eventueel tijdelijk, **nog een extra uurtje per week** aan wilt besteden. Mocht dat het geval zijn (en daar zouden we je zeer dankbaar voor zijn), laat het dan weten aan [onze administratie](#). Dank je wel!

**Week
van het
Nederlands**
2-9 OKTOBER 2021
**Programma
Week van het
Nederlands
Capelle a.d. IJssel**

Agenda

7 oktober 10.00 uur Officiële opening Digi-Taalpunt Middelwatering door wethouder Harriët Westerdijk in het Huis van de Wijk aan de Reigerlaan 66.

7 oktober, vanaf ca. 11.00 uur staan we (ijs en weder dienende) met een stand op het Stadsplein.

7 oktober 15.00 uur bij Brownies & Downies: uitreiking door wethouder Harriët Westerdijk van de wisseltrofee aan de Taalcoach van het jaar 2021.

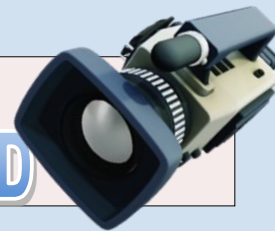
Op de website

- [column \(Volkskrant\) van Sheila Sitalsing over laaggeletterdheid](#)
- [column \(Trouw\) van Abdelkader Benali over studie Nederlands](#)
- [nieuwsbrief Welzijn Capelle augustus](#)
- [Al onze nieuwsbrieven](#)
- [Programma Week van het Nederlands](#)

Taalcoaching
Capelle

CONNY REIJNGOUDT IN BEELD

De directeur van onze bibliotheek neemt afscheid

Door Monique de Laat

Met het naderende afscheid als directeur van de bibliotheek hadden John en ik nog een ontmoeting met Conny Reijngoudt. Voor mensen die haar nog niet kennen, ze is een opvallende verschijning in de bibliotheek. Niet alleen als directeur maar ook als mens. Conny heeft 44 jaar lang in openbare bibliotheken gewerkt en als Conny ergens binnenloopt, valt ze op door haar keuze voor bijzondere kleding en accessoires en opvallende lippenstift.

Hoe is dat zo gekomen?

Als kind volg je de kledingadviezen van je moeder. Ik ben altijd fors geweest en mijn moeder zei al vroeg tegen mij: "Koop maar kleding in de A lijn, dat slankt af." Mijn moeder ging nooit zonder lippenstift de deur uit, dus dat zal ik onbewust van haar hebben overgenomen. Natuurlijk heb ik dingen opgepikt van mensen die ik leuk vond in mijn leven. En je vindt winkels waar ze kleding verkopen die je goed staat en dan kun je beter omgaan met de schaamte die je soms hebt. Ook ik wilde vroeger als jong meisje niet te veel opvallen of anders zijn dan het gemiddelde. Dat blijft je altijd bij en ook ik heb weleens de hoop gehad dat ik de volgende dag slank wakker zou worden. Maar inmiddels vind ik een beetje opvallen wel leuk.

Je bent directeur van de bibliotheek en er zijn veel bijeenkomsten waar jij binnenkomt en iedereen naar jou kijkt. Vanwege jouw flamboyante uiterlijk komt er natuurlijk ook wel iemand binnen. Je straalt een bepaalde energie uit. Hoe ervaar je dat zelf?

Dat hoor ik ook terug van mensen. Ik ben mezelf er minder bewust van hoe andere mensen naar mij kijken. Soms heb ik ook wel van die momenten dat ik mij dat jonge meisje voel dat niet binnen durft te lopen in de kamer van de directeur. Er zijn periodes waarin alles lekker loopt, periodes met veel succesjes. Maar er kan ook opeens weer een moment zijn dat die oude puberonzekerheid weer terug is, dat is zo stom. Ik ben nu bijna 65, dan kan ik daar toch wel eens een keer mee ophouden.

Jij bent het boegbeeld van de bieb, je moet veel contacten leggen, presentaties geven en dan sta je er wel.

Dat presenteren is ook zo een stukje. Ik heb altijd goede cijfers gehad voor spreekbeurten. Dus dat is wel grappig. Ik was een heel verlegen meisje, maar spreekbeurten gingen mij goed af. Voor een verjaardagspartijtje kon ik wel een week van tevoren buikpijn hebben. Ik was altijd verlegen maar in een rol iets doen, dat ging mij altijd goed af. Ik heb veel verschillende functies gehad en dan krijg je ook meer ervaring met presenteren. In het begin was het bij mij ook wel *fake it till you make it*. Maar na een tijd kom je erachter dat het je goed af gaat en merk je aan de toon die je voert dat mensen er om moeten lachen en dat ontwikkel je dan. Ik praat liever voor een groep van 100 mensen dan dat ik alleen naar een verjaardagsfeest ga. Als ik voor mijn werk presenter dan zit je in een rol, je hebt zelf de regie. Ik vertel het verhaal en natuurlijk bereid ik mezelf goed voor. Ik kijk naar de opbouw van mijn verhaal en schrijf punten op. Alleen als ik bijvoorbeeld voor een college moet spreken, dan lees ik soms bepaalde belangrijke stukken wel voor. En bij begrafenissen als ik moet spreken dan lees ik het ook voor.

John vertelt over het boek dat hij heeft geschreven. Hij heeft een back up gemaakt van zijn geheugen. Heb jij zelf een boek of een gedichtenbundel geschreven?

Ik vind schrijven wel leuk en ik heb ook een tijdje geblogd. Met die persoonlijke blog ben ik gestopt want dat wringt toch een beetje met de functie die ik heb bij de bibliotheek. Een blog is het leukst als het persoonlijk wordt. Ik heb wel uit naam van de bibliotheek geblogd; de laatste is pas [verschenen](#).

Deze laatste maand is echt een *memory lane*. Met het opruimen van mijn spullen komen er allemaal herinneringen naar boven. Bij mijn laatste praatje voor alle vrijwilligers ben ik terug gaan kijken naar wat ik allemaal in 44 jaar heb meegeemaakt met betrekking tot vrijwilligerswerk. Ik heb ook nooit banen gehad waar geen vrijwilligers waren. Allemaal op een andere manier. Bij de bibliotheek werken 139 vrijwilligers (Krimpen en Capelle). Die zijn niet allemaal zichtbaar, want bij de *Bibliotheek aan huis* bijvoorbeeld gaan vrijwilligers thuis bij de mensen langs om boeken te brengen en te adviseren. Lezen kun je altijd blijven doen, zelfs luisterend, of op de tast.

Hoe zag jouw schoolopleiding eruit?

Na de lagere school ben ik naar de huishoudschool gegaan. Ik zat op een nogal vooruitstrevende huishoudschool. Op de lagere school had ik altijd heel slechte cijfers: een 4 voor taal en een 4 voor rekenen. Mijn vader schreef dan op mijn rapport: "Kan hier niet iets aan gedaan worden?" In de zesde klas kwam de GGD langs en moest ik mijn ogen laten testen. Toen bleek dat ik min 5 had. Ik heb daardoor jarenlang niet goed kunnen lezen. Ik was in de derde klas van de lagere school blijven zitten, dus ik was groot in vergelijking met mijn klasgenoten.

Op de huishoudschool had ik een heel leuke klas en binnen een paar dagen had ik een vriendin, die ik nu nog spreek. Ik kwam in een wereld waar je geaccepteerd werd zoals je was. Binnen een half jaar was ik klassenvertegenwoordiger. Ik had het er heel erg naar mijn zin en toen moest ik door mijn goede resultaten naar de mavo, wat ik helemaal niet wilde. Mijn ouders hebben dat gelukkig geaccepteerd. Ik zat op de middelbare school ten tijde van de Mammoetwet. Daar heb ik heel veel aan gehad. Na de huishoudschool volgden we de Vooropleiding Hoger Beroepsonderwijs. Dit was nog 3 jaar en dan had je een diploma dat gelijk stond aan de havo. Het was een school waar je heel veel zelf moest doen. In een korte periode moest je inhalen wat anderen in 6 jaar tijd hadden gedaan. Veel projectlessen en theater, en docenten die erg in de opleiding geloofden en dus ook in ons. Voor de meiden die na hun huishoudschool nog verder wilden, heeft dit veel gebracht. Door mijn schoolcarrière en omdat ik pas laat tot bloei kwam kan ik denk ik goed omgaan met allerlei verschillende mensen.

Hoe zijn leesboeken op je pad gekomen?

In mijn jeugd heb ik mensen gehad die mijn leesmotor zijn geweest. Mijn moeder was "meisje voor het fijne werk" bij mevrouw Cohen. Een gezin met 4 zonen en ik was een klein blond meisje. Ik werd daar op handen gedragen. Met Sinterklaas kreeg ik een boek in mijn schoen van Annie M.G. Schmidt: "Het fluitketeltje", natuurlijk de gouden boekjes en "Vosje Vlug leert toveren". Dat waren zo de boeken uit mijn jeugd waardoor er een belletje is gaan rinkelen: lezen is leuk! Achter ons huis kwam in die tijd een openbare leeszaal in de hal van een school. Daar mocht ik naartoe van mijn ouders en daar kwam ik mensen tegen die mij stimuleerden. Soms ging ik 2 keer per week boeken lenen, dat mocht eigenlijk niet. Maar ik heb daar leuke bieb mensen ontmoet die het juist stimuleerden. Na mijn middelbare school ben ik de bibliotheekacademie gaan doen. Die vakkeuze, die is goed geweest. Het bibliotheekvak is echt met mij verweven. Ik zou nog weleens tegen die leraar van vroeger willen zeggen: "Kijk wat ik ben geworden".

Lage cijfers op de lagere school en dan toch zo ver komen, dat kan voor veel kinderen een inspiratie zijn.

Je hebt als kind altijd volwassenen nodig die je verder helpen of die in je geloven. Dat is echt een essentie in persoonlijke groei. Bij mij waren mensen die mij zagen belangrijk en vanuit die relatie hielpen ze mij op weg. De menselijke maat: daar gaat het om. Dat zien wij ook bij taalcoaching, als er een band ontstaat van vertrouwen dat je mensen verder kunt helpen.

Even een quote tussendoor:

'Eerst begrijpen dan begrepen worden.

Uit het boek: "De zeven eigenschappen van effectief leiderschap" van Stephen Covey. Je moet altijd de menselijke maat blijven zien in alles wat je doet. Je moet altijd kijken wat daar nu achter zit. Natuurlijk is er kwaad in de wereld en narigheid, maar je moet altijd nieuwsgierig blijven naar mensen. Veel problemen in de samenleving worden tegenwoordig opgepakt door vrijwilligers en dat is natuurlijk heel erg mooi, maar door alle bezuinigingen moet je wel oppassen waar de grenzen liggen. Je kunt als vrijwilliger niet altijd 'aan' staan, want je hebt meer rollen in het leven.

Aan hoeveel mensen geef jij leiding?

34 betaalde krachten en 139 vrijwilligers volgens het jaarverslag van 2020. De bibliotheek is een stichting en 75 procent van onze inkomsten komt vanuit subsidies van de beide gemeenten. De overige inkomsten komen uit abonnementsgelden en subsidies voor projecten. Onze 23 bibliotheken op scholen zijn bijvoorbeeld betaald vanuit donaties van o.a. de Van Capellen Stichting. Ook via de Koninklijke Bibliotheek en de Stichting Lezen krijgen wij subsidies. Heel veel middelen die wij binnenhalen zijn gekoppeld aan een periode. Dat maakt de toekomstbestendigheid van bepaalde projecten wel moeilijk. Dit is een aandachtspunt in de bekostiging van bibliotheken. Voor sommige subsidieaanvragen moet je zó veel papier aanleveren, dat staat soms niet meer in verhouding tot de aanvraag. Het is belangrijk om een gedegen projectplan te schrijven en je eigen visie goed neer te leggen.

Hoe ziet jouw werkdag eruit met al die verschillende locaties?

Je hebt een taakverdeling binnen je team. We hebben verschillende teamleiders en ik kom in beeld als er op strategisch niveau nieuwe afspraken gemaakt moeten worden. Ik wil wel graag voeling met alles houden, maar ik kom niet meer wekelijks overal over de vloer. Maar je probeert op basis van de informatie van alle teamleiders je werk als directeur zo goed mogelijk te doen. In principe zijn alle teamleiders verantwoordelijk voor hun eigen winkel. In november bespreken we met elkaar wat iedereen het komend jaar gaat doen en die koers varen we dan. Ik hou wel altijd vinger aan de pols, maar ik kan wel de verantwoordelijkheden delegeren.

Taalcoaching
Capelle

Wat is er te doen
in capelle

Ik heb wel een beeld bij veel zaken, maar als je iemand de verantwoordelijkheid geeft moet je je ook erbij neerleggen dat het soms niet helemaal zo uitvalt als het beeld dat ik erbij had. Dat delegeren moet je leren. Het is heel handig om je altijd te realiseren dat iedereen zijn werk goed wil doen. En dat er meer wegen zijn die naar Rome leiden. Het meeste wat ik doe heeft te maken met het uitzetten van de kaders. Jaarrekening, jaarverslag, beleidsvisie, gesprekken met de wethouders, veel contacten met beleidsambtenaren en met de Raad Van Toezicht. Subsidieaanvragen schrijven, collega's begeleiden. Contacten met de bestuurders van scholen en andere samenwerkingspartners.

Het bevorderen van het lezen, leren en de informatie-functie, dat zijn pijlers van de bibliotheek. Dit werk doen we niet alleen vanuit het bibliotheekgebouw maar ook op scholen, in samenwerking met welzijnsstichtingen, met jullie als taalcoaching enzovoort. Online en fysiek!

Wat is het fijnste plekje in de bieb om te zitten?

In Capelle vind ik de *catwalk* erg leuk. Dan maak je de reuring in de bibliotheek echt mee. De reuring is er even uit geweest door corona, maar we hopen van harte dat het nog drukker gaat worden in de bibliotheek. De bibliotheek is inmiddels weer ingericht zoals het er voor corona eruitzag. Langzaamaan weer terug naar normaal. In Krimpen zit ik graag in de ontmoetingsruimte.

Wat is het mooiste project dat jullie hebben opgezet?

Projecten hebben altijd te maken met een verdieping van de functie van de bibliotheek. Een voorbeeld hiervan is de roots-collectie, de herkomstlanden van veel Capellenaren en Krimpenaren hebben daar een plek. En natuurlijk de eregalerij van de Capelse en Krimpense schrijvers. Inmiddels hebben de schrijvers van Capelle en Krimpen een netwerk met elkaar opgezet. Dit project draag ik een warm hart toe. Ook de projecten voor specifieke doelgroepen. We hebben de ABC-club gehad met kinderen die nog maar kort in Nederland waren en die dan een bibliotheekclub vormden. En het Gouden Uurtje, het voorleesproject voor mensen met een verstandelijke beperking. Dit zijn allemaal projecten die doelgroepen ondersteunen die niet zo snel over de drempel van de bibliotheek stappen. Daar vind ik veel voldoening in. Onze herinneringskoffers met materialen over Feyenoord of onze herinneringskast waar boeken staan om in gesprek te komen met demeterende mensen. Het project "Voor jou en je kind", waarbij je als partners optrekt om het lezen thuis te bevorderen. Het is jammer dat door Covid veel deuren tijdelijk gesloten zijn. Maar zoals mijn tante Lenie altijd zegt (94): "Wat telt in het leven is tevreden zijn". Kijk naar wat wél lukte.

Heb je een e-reader?

Ik heb een e-reader, maar ik ben een allesvreter wat boeken betreft. In bed lees ik op mijn telefoon, als het zonnetje schijnt zit ik met de e-reader buiten. Als papieren boeken voor handen zijn vind ik die eigenlijk natuurlijk toch het lekkerste voelen. Ik heb een bibliotheekpas en er zijn ook boeken die ik ongelezen terugbreng (vanwege tijdsgebrek). Ik moet altijd van mezelf alle boeken waar ik aan begin uitlezen. Het allerlekkerste vind ik verhalen over generaties, zoals bijvoorbeeld: "Het lot van de familie Meijer" van Charles Lewinsky, over een Joodse familie met een warenhuis in Zwitserland. Dat is mijn lievelingsboek. De kunst van het romanschrijven, en dat je vanaf de eerste zinnen al gegrepen wordt door het boek. Heerlijk! Als ik met pensioen ga, dan ga ik bij een leesclub. Eens andere boeken lezen dan het vertrouwde. Als je over een boek praat met andere mensen, dan ga je dingen ook anders zien en waarderen.

Het je nog tips voor taalcoaches?

Ga lekker de collectie gebruiken met de eenvoudige leesboeken. Dit zijn echt boeken voor taalleerders. Het zijn dus geen kinderboeken, maar boeken met statuur. Het is belangrijk om een verhaal te lezen dat bij je leeftijd past. We hebben daar een redelijke collectie in opgebouwd. Het is belangrijk dat de taalcoaches de weg naar die collectie weten te vinden en zo hun leerlingen daarmee kunnen inspireren om meer te lezen. Lezen betekent toch *use it or lose it*. Dat soort boeken mogen ze lenen en gebruiken en de leerlingen kunnen natuurlijk gebruik maken van een gratis bibliotheekpas.

Wat is je wens voor de toekomst van de bibliotheek?

Ik hoop dat de bibliotheek in de toekomst ook 's avonds opengaat. Die lichten moeten hier tot 22 uur in de avond branden. Dat lijkt mij geweldig, dat de bibliotheek ook 's avonds leeft. Natuurlijk moeten we tevreden zijn, maar je moet ook altijd een beetje ambitie blijven houden. Vroeger moest je stil zijn in de bibliotheek en nu zijn er familiedagen en taalcafés waarin juist gesproken moet worden. Fijn als de bibliotheek leeft. Toch wens ik de bibliotheek ook weer stilteplekken toe. Om te werken, te studeren en om in rust je krantje te lezen.

Ga je zelf nog vrijwilligerswerk doen?

Ik ga kijken wat er allemaal op mijn pad gaat komen. Ik sluit mijn werkzame leven nog niet helemaal af, maar ik wil niet meer de hele dag 'aan' staan. De leuke kanten van het werk, daar wil ik nog wel mee verder, bijvoorbeeld dagvoorzitter zijn of presenteren. Ik heb binnenkort wel een afspraak met de eigenaresse van een kinderboekenwinkel in Leiden. Ik zou het leuk vinden om met haar iets samen te doen.

Je kunt ook nog de laatste blog lezen van deze bijzondere vrouw op de [website van de Bibliotheek aan den IJssel](#).